

בבית המשפט העליון

בש"פ 6926/12

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת: עדי שרון אדטו

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. מורן נח

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב בתיק מת
46148-03-12 שניתנה ביום 12.9.2012 על ידי כבוד השופט
צ' קאפח

תאריך הישיבה: ב' בחשון התשע"ג (18.10.2012)

בשם העוררת: עו"ד אורית חיון
בשם המשיבה 1: עו"ד יעל שרף
בשם המשיבה 2: עו"ד ניר זנו

החלטה

ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין פלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החס"ד9) על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט צ' קאפח) במ"ת 46148-03-12 מיום 12.9.2012, בה נקבע כי החומר שנתפס במחשב המשיבה 2 אינו מהווה חומר חקירה רלוונטי.

1. ביום 26.3.2012 הוגש כנגד העוררת כתב אישום המייחס לה עבירה של שידול לרצח לפי סעיפים 300(א)(2) ו-30 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בכתב האישום נטען, כי בין העוררת למשיבה 2 (להלן: מורן) הייתה היכרות מוקדמת. השתיים התכתבו ב"פייסבוק" ומורן סיפרה לעוררת כי המתלונן התייחס אליה בקרירות על רקע אמירתה כי היא חושבת שהיא בהיריון. העוררת הפצירה ועודדה את מורן לדקור ולרצוח את המתלונן ואף אמרה לה כי אם יהיה צורך היא תרצח אותו בעצמה. העוררת עודדה את מורן לרכוש אזיקים ואף הזמינה עבורה שוקר חשמלי. כתוצאה משידולה של העוררת, החליטה מורן להמית את המתלונן ונפגשה עמו ביום 18.3.2012 במקום

עבודתו כשהיא מצוידת בשוקר, באזיקים ובסכין. בהמשך, אזקה מורן את ידי המתלונן לכסא קשרה את עיניו, ודקרה אותו שתי דקירות בצוארו, אך המתלונן נאבק בה ונטל את הסכין מידה.

2. סמוך לאחר הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ. העוררת ביקשה, בין היתר, לקבל את מחשבה האישי של מורן, וכן למתן צו למפעילי רשתות חברתיות ("פייסבוק" ו"מקושרים") בהן גלשה והתכתבה מורן עם חבריה, ולחשיפת הודעות אי-מייל ותכני צ'אטים אחרים אשר כתבה מורן לאורך השנתיים האחרונות.

בית משפט קמא נעתר חלקית לבקשה בהחלטתו מיום 10.7.2012 (להלן: ההחלטה העיקרית), והורה לרשתות החברתיות "פייסבוק ישראל" ו"מקושרים" להעביר לפרקליטות את כל ההתכתבויות של מורן החל מיום 1.9.2011 ועד ליום 18.3.2012 ולאחר קבלת החומר להעבירו לבדיקת בית המשפט. אשר למחשב האישי של מורן, שנתפס על ידי המשטרה, הורה בית המשפט כי המומחה מטעם משטרת ישראל יעביר לפרקליטות את כל ההתכתבויות של מורן עם חבריה החל מיום 1.9.2011 ועד ליום 18.3.2012, ולאחר מכן יועבר החומר לבדיקתו של בית המשפט.

מורן התנגדה להחלטה, אך בדיון שהתקיים ביום 14.8.2012 חזר בית משפט על ההחלטה העיקרית והורה לבצעה במהירות נוכח מועד ההוכחות המתקרב. כן הורה בית המשפט להחזיר למורן את המחשב האישי שלה תוך 7 ימים לאחר העתקת תוכנו. עתירתה של העוררת לקבל את הכונן הקשיח של המחשב נדחתה בשלב זה נוכח החשש לפגיעה גורפת ולא מידתית בצנעת הפרט של מורן, ונקבע כי אם יהיה צורך ענייני בכך, הנושא יתלבן במשפט במהלך שמיעת הראיות.

3. ביום 15.8.2012 ביקשה המשיבה 1 (להלן: המאשימה) הארכת מועד כדי לקיים את הוראת בית המשפט לגבי בדיקת המחשב של מורן, ובית המשפט נעתר לבקשה. בנוסף, הודיעה המשיבה כי אין בכוונתה להוציא צווים למפעילי הרשתות החברתיות "מקושרים" ו"פייסבוק", מאחר שמומחה המחשבים של המשטרה אינו סבור שיש בכך צורך, היות וממילא כל החומר מצוי במחשב של מורן, שהיא עדת התביעה בתיק דכאן.

אקדים ואומר כי טענה זו של המאשימה אינה נכונה, ולו מן הטעם שחלק מההתכתבויות ברשת הפייסבוק ובאתרים החברתיים היה יכול להיעשות באמצעות

המכשיר הסלולרי של מורן או באמצעות מחשבים אחרים (כגון בבתי "אינטרנט-קפה" למיניהם). אציין כי לטענת העוררת, אף לא כל ההתכתבויות נשמרות בהכרח במחשב.

4. ביום 21.8.2012 הגישה העוררת בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט שנדונה ביום 9.9.2012, ובמהלך הדיון התחייבה המאשימה לדאוג לביצוע הצווים. ביום 12.9.2012 הגישה העוררת בקשה נוספת למתן החלטה לפי פקודת בזיון בית המשפט. בהחלטתו מיום 19.9.2012 דחה בית המשפט את הבקשה בקובעו כי רצף קשיים ותקלות, וביניהם הפגרה, מנעו מהמשיבה למלא אחר הוראות בית המשפט.

5. ביני לביני, בהחלטתו מיום 12.9.2012, בהתייחס לחומר שנמצא בכונן הקשיח של מורן, כתב כבוד השופט קאפח כי עבר על החומר ומצא בו שתי שיחות עיקריות המתנהלות בין גבר לאשה ושיחה נוספת בין בחור ובחורה, וכי אין בתוכן שיחות אלה זיקה כלשהי לתוכנו של כתב האישום.

על החלטה זו נסב הערר שלפני, בו נטען, בין היתר, כי המדובר בחומר חקירה רלוונטי.

6. עיינתי אף אני בחומר שהוצא מתוך הכונן הקשיח, ומצאתי כי מאחר שהמחשב שימש גם בני משפחה אחרים, בנוסף למורן, אכן יש בחומר כדי לפגוע בפרטיותם, ומכל מקום, אין בחומר כל דבר רלבנטי לכתב האישום.

7. נושא נוסף עליו הלינה העוררת נסב על דפי העבודה של מומחה המחשבים של המשטרה, דרור בוזגלו, באשר לטענתה קשה להבין מה בדיוק נעשה על ידי המומחה.

לעניין זה אומר בקצרה, כי הוגשו מספר מסמכים הכוללים דו"חות חיפוש ובדיקה בחומר מחשב, בהם מפרט המומחה את הפעולות שנעשו על ידו. בנוסף, צורפו דפי עבודה לגבי חיפוש שנעשה במחשב באמצעות תוכנת Encase, ואודה ולא אבוש כי דפים אלה נדמו בעיניי כשפה הסינית. מכל מקום, המומחה המטרת אמור להיחקר בישיבת ההוכחות הקרובה לגבי הדו"חות שערך, ובכוונת ההגנה להציג חוות דעת של מומחה מחשבים מטעמה.

בהקשר זה אזכיר את טענת העוררת כי ניתן היה לשחזר את הסיסמאות או הכינויים בהם השתמשה מורן ב"פייסבוק", ובדרך זו לקבל את כל ההתכתבויות מרשת חברתית זו ללא צורך בצו למנהלי הרשת (ועל כך אעמוד להלן), וכי אין זה הגיוני כי

חומר "פייסבוק" כה מועט נמצא במחשב של מורן. מנגד, טענה המאשימה כי לא ניתן לשחזר סיסמאות או כינויים מהמחשב. גם נושא זה אמור להתלבן בפני בית המשפט שידון בתיק וישמע את המומחים מטעם הצדדים, ומן הסתם יחליט בסוגיה זו ובנפקותה להגנתה של העוררת.

8. נושא נוסף עליו נסב הערר נוגע לקיום ההחלטה העיקרית של בית משפט קמא לגבי ההתכתבויות של מורן ברשתות החברתיות, כאשר לטענת העוררת, עד עתה לא מילאה המאשימה אחר החלטה זו.

בדיון שנערך היום לפניי, הובהר על ידי בא כוח המאשימה, כי נעשתה כבר פנייה של המשטרה לאתר "מקושרים" על פי צו בית המשפט, ומהאחר נמסר כי שם המשתמש של מורן לא פעיל משנת 2007. המאשימה לא הסתפקה בתשובה זו, וכעת נבדקת האפשרות שמא עשתה מורן שימוש בשם משתמש אחר.

אשר לרשת ה"פייסבוק", טענה המאשימה כי הנושא סבוך יותר מאחר ש"פייסבוק" היא חברה אמריקנית שאינה מחויבת לצווים של בית משפט בישראל. עם זאת, גם בהנחה שהחברה תסכים לסייע ולמלא אחר הצו שניתן, הניסיון מוכיח כי תוכן ההתכתבויות לא נמסר על ידיה, ולכל היותר נמסר ה-IP של המשתמש.

בתשובה זו של המאשימה יש כדי לסיים את הדיון באשר לבקשת העוררת הנוגעת לחומר ברשתות החברתיות.

9. בשולי הדברים אעיר שתי הערות:

א. כאמור, על פי הוראת כבוד השופט קאפח, המשטרה העתיקה את הכונן הקשיח במחשב, ולאחר מכן הוחזר המחשב למורן. בהתחשב בכך שכנגד מורן הוגש כתב אישום בעבירה של ניסיון לרצח, וכנגד העוררת כתב אישום בעבירה של שידול לרצח, עבירה שהעונש בגינה הוא מאסר עולם, ובהתחשב בכך שחלק נכבד מכתב האישום עניינו בהתכתבויות שהתנהלו בין העוררת לבין מורן – ייתכן שראוי היה להמשיך ולתפוס את המחשב כמוצג עד לסיום המשפט המתנהל בקצב מהיר. זאת, במיוחד נוכח טענת העוררת – שאיני מביע כל דעה לגביה – כי יש נתונים הנשמרים במחשב עצמו ולא בכונן הקשיח, שרק הוא נותר בידי המשטרה.

ב. יש ממש בטענת העוררת לגבי הסחבת בהתנהלותה של המאשימה, והדברים אמורים בעיקר לגבי אי קיום ההחלטה העיקרית בנוגע לאתרים של הרשתות החברתיות משך כחודש ימים. יש להצר על כך שהמאשימה עשתה דין לעצמה והחליטה כי אין טעם בביצוע הצווים המופנים לרשתות החברתיות, מאחר שכל החומר ממילא במחשב, טענה שכבר הזכרנו כי אינה נכונה. מכל מקום, אם סברה המאשימה כי הצו אינו ניתן לביצוע או שאין טעם בביצוע הצו, צריכה הייתה להסב תשומת לב בית המשפט לכך מבעוד מועד.

10. בכפוף לאמור לעיל, אני דוחה את הערר ככל שהוא מתייחס לחומר החקירה שהוצא על ידי המשטרה מהכונן הקשיח במחשב. החומר יוחזר במעטפה סגורה לב"כ המאשימה.

ניתנה היום, ב' בחשון התשע"ג (18.10.2012).

שׁוֹפֵט